A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2015. szeptember 10.*

„Előzetes döntéshozatal — Dömping — A Kínából származó kerámialapok behozatalára kivetett dömpingellenes vám — 917/2011/EU végrehajtási rendelet — Érvényesség — 1225/2009/EK rendelet — A 2. cikk (7) bekezdésének a) pontja — Rendes érték — Piacgazdasággal rendelkező harmadik országban alkalmazott ár alapján történő meghatározás — A megfelelő harmadik ország kiválasztása — Gondossági kötelezettség — Védelemhez való jog — Indokolási kötelezettség — Mintavétel”

A C-687/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Finanzgericht München (Németország) a Bírósághoz 2013. december 30-án érkezett, 2013. október 24-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH**

és

a **Hauptzollamt Regensburg**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, A. Ó Caoimh (előadó), C. Toader, E. Jarašiūnas és C. G. Fernlund bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,

hivatalvezető: K. Malacek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. december 3-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH képviseletében B. Enders Rechtsanwalt,

– az Európai Unió Tanácsa képviseletében S. Boelaert, meghatalmazotti minőségben, segítője: R. Bierwagen Rechtsanwalt,

– az Európai Bizottság képviseletében M. França, T. Maxian Rusche és R. Sauer, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: német.

a főtanácsnok indítványának a 2015. május 21-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a Kínai Népköztársaságból származó kerámialapok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2011. szeptember 12-i 917/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2011. L 238., 1. o.) érvényességére vonatkozik.

2 E kérelmet a Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH (a továbbiakban: Fliesen-Zentrum) és a Hauptzollamt Regensburg (regensburgi fővámhivatal, a továbbiakban: Hauptzollamt) között folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, melynek tárgya Kínából származó kerámialapok e társaság által történő behozatalára vonatkozóan a Hauptzollamt által kivetett dömpingellenes vám.

Uniós jogi háttér

Az alaprendelet

3 Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 343., 51. o.; helyesbítés: HL 2010. L 7., 22. o.; a továbbiakban: alaprendelet) 1. cikkének (1) bekezdésében előírja, hogy „[d]ömpingellenes vám vethető ki minden olyan dömpingelt termékre, amelynek az Unióban történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz”.

4 E rendelet 2. cikke, melynek címe „A dömping tényének a megállapítása”, (1)–(6) bekezdésében előírja e megállapítást arra az esetre, ha piacgazdasággal rendelkező harmadik országokból származó importról van szó. E cikk (1) bekezdése különösen a következőket írja elő:

„A rendes érték rendszerint az exportáló országban a független vevők által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapszik.

Amennyiben azonban az exportőr az exportáló országban nem állít elő vagy nem értékesít hasonló terméket, a rendes értéket más értékesítők vagy gyártók árai alapján is meg lehet állapítani.

[…]”

5 Az említett rendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja a következőket írja elő:

„A nem piacgazdasággal rendelkező országokból származó behozatal esetében a rendes értéket egy piacgazdasággal rendelkező harmadik ország ára vagy számtanilag képzett értéke vagy az ilyen harmadik országból más országokba – beleértve [az Uniót] is – történő kivitel esetén felszámított ár alapján kell megállapítani, illetve, ha ez nem lehetséges, bármilyen más ésszerű alapon megállapítható, ideértve a hasonló termékért [az Unióban] ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat, és azt szükség esetén megfelelően módosítani kell úgy, hogy egy ésszerűen elfogadható haszonkulcsot is magában foglaljon.

A megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik országot megalapozott módon, a kiválasztás idején rendelkezésre álló összes megbízható információ figyelembevételével kell kiválasztani. A határidőket szintén figyelembe kell venni; ha mód van rá, olyan, piacgazdasággal rendelkező harmadik országot kell kiválasztani, amely ugyanazon vizsgálat alá esik.

[…]”

6 Az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése a következőképpen fogalmaz:

„Az exportár és a rendes érték között tisztességes összehasonlítást kell végezni. Ezt az összehasonlítást ugyanazon a kereskedelmi szinten, az egymáshoz képest – amennyire csak lehetséges – azonos időben történt eladások vonatkozásában és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló egyéb különbségek figyelembevételével kell elvégezni. Ha az így megállapított rendes érték és az exportár összehasonlítása ezen az alapon nem lehetséges, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát állítólag és kimutatottan befolyásoló különbségeket, megfelelő kiigazítások formájában, kérésre minden egyes esetben figyelembe kell venni. […]”

7 E rendeletnek „A kár meghatározása” [helyesen: a kár fennállásának meghatározása] címet viselő 3. cikke (2) és (3) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„(2) A kármegállapításnak [helyesen: a kár fennállása megállapításának] egyértelmű bizonyítékokon és tárgyilagos vizsgálaton kell alapulnia:

a) mind a dömpingelt behozatalimport [helyesen:import] mennyiségét és a dömpingelt importbehozatalnak [helyesen: importnak] [az Unió] piacán lévő hasonló termékek árára gyakorolt hatását;

b) mind az ilyen importbehozatalnak [helyesen: importnak] [az uniós] gazdasági ágazatraiparra [helyesen: ágazatra] gyakorolt hatását illetően.

(3) A dömpingelt behozatal mennyiségét illetően vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozatal abszolút mértékben vagy [az uniós] gyártáshoz, illetve fogyasztáshoz viszonyítva jelentős mértékben nőtt-e. A dömpingelt importnak az árra gyakorolt hatásával kapcsolatban vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozatallal történt-e jelentős áralákínálás [az uniós] gazdasági ágazat valamely hasonló termékének árával való összehasonlításban, vagy hogy az ilyen behozatal hatása az árakat jelentős mértékben leszorítja-e, vagy jelentős mértékben megakadályozza-e azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna. Ezen tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.”

8 Az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése a következőket írja elő:

„Ha a végkövetkeztetésként megállapított tények dömpingre és az ezzel okozott kárra utalnak, és ha [az Unió] érdekei […] beavatkozást kívánnak meg, a Tanács végleges dömpingellenes vámot vet ki […]. A dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönbözetet, de a különbözetnél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen alacsonyabb összegű vám is elegendő a[z uniós] gazdasági ágazatot ért kár elhárításához.”

9 Az alaprendelet 17. cikke, melynek címe „Mintavétel”, (1) bekezdésében előírja, hogy „[a]zokban az esetekben, amikor a panaszosok, az exportőrök vagy importőrök, a termékfajták vagy az ügyletek száma nagy, a vizsgálat a kiválasztás időpontjában rendelkezésre álló információk alapján statisztikailag érvényes minták használatával a felek, termékek vagy ügyletek ésszerű számára korlátozható, vagy arra a legnagyobb reprezentatív termelési, eladási vagy exportmennyiségre korlátozható, amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható”.

10 E cikk (2) bekezdése előírja, hogy „[a] felek, termékfajták, illetve ügyletek e mintavételi rendelkezések alapján történő végső kiválasztása a Bizottság hatásköre, de ennek során az érintett felek véleményének kikérésével és beleegyezésével kiválasztott minták előnyt élveznek […]”.

11 Az alaprendelet 18. cikkének (1) és (5) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Azokban az esetekben, ha az érdekelt felek bármelyike megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja az e rendeletben megszabott határidőn belül, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja, a rendelkezésre álló tények alapján átmeneti vagy végleges, megerősítő vagy nemleges ténymegállapítások tehetők. Ha megállapítást nyer, hogy az érdekelt felek bármelyike hamis vagy félrevezető információkat szolgáltatott, ezeket az információkat figyelmen kívül kell hagyni, és a rendelkezésre álló tényeket lehet használni. Az érdekelt feleket tájékoztatni kell az együttműködés hiányának következményeiről.

[…]

(5) Ha a megállapítások, köztük a rendes értékre vonatkozók az (1) bekezdés rendelkezésein alapulnak, ideértve a panaszban benyújtott információkat, akkor ezeket – amennyiben az kivitelezhető és a vizsgálat határidejének figyelembevételével – ellenőrzésképpen össze kell hasonlítani a rendelkezésre álló, független forrásból származó információkkal, így például a közzétett árlistákkal, hivatalos importstatisztikákkal és vámnyilatkozatokkal, vagy a többi érdekelt fél által a vizsgálat során nyújtott információkkal.

Az ilyen információk a világpiacra vagy, adott esetben, más reprezentatív piacokra vonatkozó releváns adatokat tartalmazhatnak.”

12 Az említett rendelet 20. cikkének (4) bekezdése, amely a felek információ iránti kérelmére vonatkozik, a következőket írja elő:

„A végső nyilvánosságra hozatalt írásban kell megtenni. Ennek – a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével – a lehető legrövidebb időn belül, rendszerint legkésőbb a végleges határozat vagy a 9. cikk szerinti, a végső intézkedésre irányuló javaslat Bizottságnak történő benyújtása előtt egy hónappal meg kell történnie. Ha a Bizottság nincs abban a helyzetben, hogy bizonyos tényeket és szempontokat ezen időszak alatt nyilvánosságra hozzon, ezeket az ezt követő lehető legrövidebb időn belül nyilvánosságra kell hozni. A nyilvánosságra hozatal a Bizottság vagy a Tanács által meghozható döntéseket nem befolyásolja, de amennyiben ezek a döntések eltérő tényeken és szempontokon alapulnak, azokat a lehető legrövidebb időn belül nyilvánosságra kell hozni”.

Az ideiglenes rendelet

13 A Bizottság 2011. március 16-án elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó kerámialapok behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2011. március 16-i 258/2011/EU bizottsági rendeletet (HL 2011. L 70., 5. o.; helyesbítés: HL 2011. L 143., 48. o.; a továbbiakban: ideiglenes rendelet).

14 E rendelet A. része magában foglalta a 2. pontot, amely az eljárásban érintett felekre vonatkozott. Az e 2. pontban szereplő (4) preambulumbekezdés szerint „[a]hhoz, hogy a Bizottság el tudja dönteni, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, akkor össze tudja állítani a mintát, valamennyi ismert kínai exportőr gyártót, importőrt és uniós gyártót felkért arra, hogy jelentkezzen a Bizottságnál és az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározottak szerint szolgáltasson alapvető információkat a 2009. április 1-je és 2010. március 1-je közötti időszakban az érintett termékkel kapcsolatban folytatott tevékenységeiről”.

15 E rész 2.1 pontjának tárgya a kínai exportőr gyártók körében történő mintavétel. E pont foglalta magában az említett rendelet (6) preambulumbekezdését, amely a következőket írta elő:

„A Bizottság az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdése alapján az exportőr gyártókból álló mintát az érintett termék Unióba irányuló kivitelének azon legnagyobb reprezentatív mennyisége alapján választotta ki, amely a rendelkezésre álló idő alatt ésszerűen megvizsgálható. A kiválasztott minta három olyan csoportból állt, amelyek a vizsgálati időszak alatt a Kínából az Unióba irányuló összes export 14,4%-át, valamint az együttműködő gyártók összes exportjának 31,3%-át képviselő tíz független gyártót foglalták magában [helyesen: magukban]. Az alaprendelet 17. cikke (2) bekezdésének megfelelően a mintavétel kapcsán konzultáltak az érintett felekkel, illetve a kínai hatóságokkal. A javasolt mintával kapcsolatban számos észrevétel érkezett. A végleges minta kiválasztásánál a megfelelőnek ítélt észrevételeket figyelembe vették.”

16 Az említett A. részben szereplő 2.2 pont, amely az uniós gyártók körében történő mintavételre vonatkozott, magában foglalta az ideiglenes rendelet (7)–(14) preambulumbekezdését. Konkrétan a (7)–(9) és a (11)–(13) preambulumbekezdés szövege a következő volt:

„(7) […],A Bizottságnál […] összesen 73 uniós gyártótól érkeztek információk.

(8) A mintavétel során figyelembe vették a kerámialap-ágazat jelentős széttagoltságát. Annak biztosítása érdekében, hogy a kárelemzésnél a nagyvállalatok eredményei ne legyenek túlsúlyban és hogy az elemzés az uniós termelés legnagyobb hányadát együttesen kitevő kisvállalatok helyzetét is megfelelően tükrözze, úgy ítélték meg, hogy a mintában valamennyi szegmensnek, azaz a kis- és középvállalkozásoknak, illetve a nagyvállalatoknak is szerepelnie kell.

(9) Az éves termelés mennyisége alapján három szegmenst különböztettek meg:

[…]

[…]

(11) Tíz vállalatot vettek fel a mintába. Az értékesítést, a termelést és a földrajzi elhelyezkedést tekintve ezek a három szegmens legnagyobb vállalatai. Egy a nagyvállalatok, négy a középvállalkozások és öt a kisvállalkozások szegmensébe tartozik. A kiválasztott vállalatok hat tagállamban találhatók (Olaszországban, Spanyolországban, Lengyelországban, Portugáliában, Németországban és Franciaországban), amelyek együttesen a teljes uniós termelés több mint 90%-át képviselik. Ez a minta az együttműködő gyártók teljes termelésének a 24%-át és a teljes uniós termelésnek a 7%-át képviseli.

(12) A vizsgálat során a mintába felvett lengyel vállalat úgy döntött, hogy megszünteti az együttműködését a vizsgálattal. A Bizottság nem talált másik együttműködő lengyel gyártót.

(13) A lengyel gyártó visszalépése ellenére – a (8) és a (10) preambulumbekezdésben említett valamennyi szempontot figyelembe véve – a minta továbbra is igen reprezentatív maradt. Ezért úgy határoztak, hogy az eljárás öt tagállam kilenc gyártójával is folytatható.”

17 Az ideiglenes rendelet (46)–(54) preambulumbekezdése az Amerikai Egyesült Államok (a továbbiakban: Egyesült Államok) analóg országként való, az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése szerinti kiválasztására vonatkozott, és a következőképpen rendelkezett:

„(46) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelezte azt a szándékát, hogy a Kína részére megállapítandó rendes érték tekintetében az Egyesült Államokat használja megfelelő analóg országként, és felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyék meg az ezzel kapcsolatos észrevételeiket.

(47) Számos észrevétel érkezett és több országot is javasoltak alternatívaként, különösen Brazíliát, Törökországot, Nigériát, Thaiföldet és végül Indonéziát.

(48) A Bizottság ezért úgy határozott, hogy együttműködést kezdeményez ezen országok, többek között az Egyesült Államok ismert gyártóival. A kérdőívre azonban az érintett termék egyesült államokbeli gyártói közül mindössze ketten válaszoltak. A thaiföldi gyártó is hiányos kérdőívet küldött be, és termékkínálata sem volt megfelelően összehasonlítható az együttműködő kínai gyártó termékeivel.

(49) A vizsgálat feltárta, hogy az Egyesült Államok az érintett termék vonatkozásában versenyképes piac [helyesen: versenyző piac]. Az Egyesült Államokban számos gyártó működik, és a behozatal mennyisége jelentős. A vizsgálat során azt is megállapították, hogy a Kínából, valamint az Egyesült Államokból származó kerámialapok fizikai jellemzői és felhasználásuk alapvetően azonos, továbbá gyártási eljárásuk is hasonló.

(50) Arra hivatkoztak, hogy mivel az Egyesült Államok piacára főleg a behozatal jellemző, az Egyesült Államokban, illetve a Kínában gyártott kerámialapok a piac különböző szegmenseit célozzák meg. Így a belföldön gyártott terméktípusok, amelyek a rendes érték megállapításának alapjául kellene, hogy szolgáljanak, nem összehasonlíthatók azokkal a terméktípusokkal, amelyeket Kína az Unióba exportál. A vizsgálat azonban azt mutatta, hogy az Egyesült Államokban számos olyan terméktípust állítanak elő, amelyek a fenti (49) preambulumbekezdésben említettek szerint hasonlóak a Kínában gyártott és onnan exportált terméktípusokhoz.

(51) Azzal is érveltek, hogy az Egyesült Államok viszonylag kis szerepet tölt be a kerámialapok világpiacán. Ugyanakkor 2009-ben mintegy 600 millió m^2 mennyiséget gyártottak belföldön, ami jelentősnek tekinthető. Összehasonlításként Kína, a világ legjelentősebb gyártója, 2 milliárd m^2 mennyiséget állított elő ugyanabban az időszakban.

(52) Az egyik fél azt állította, hogy az Egyesült Államokban szigorú minőségi előírások vannak érvényben, és eredményes nem tarifális akadályokat gördítettek a kínai behozatal útjába [ami *de facto* nem tarifális jellegű akadályokat jelent a kínai behozatal szempontjából] A vizsgálat során ugyanakkor feltárták, hogy az Egyesült Államokba irányuló, Kínából történő behozatal a fent említettek szerint igen nagy arányú, és az egyesült államokbeli fogyasztás jelentős részét képviseli. Ezért elvetették azt az állítást, hogy az Egyesült Államokban a nem tarifális akadályok befolyásolják a behozatalt és a versenyt.

(53) Az együttműködő két egyesült államokbeli gyártó beadványaiban szereplő adatokat a helyszínen ellenőrizték. Végül az egyik felkeresett gyártó adatait vették figyelembe, mivel azokat megbízhatónak találták ahhoz, hogy a rendes érték megállapításának alapjául szolgáljanak. A másik gyártótól származó információkat nem találták megbízhatónak és elvetették azokat, mivel ez a gyártó a belföldi értékesítéseinek csak egy részéről számolt be és a költségeit nem lehetett megfelelően összeegyeztetni a könyveléssel.

(54) Ezért ideiglenesen megállapították, hogy az Egyesült Államok az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése alapján megfelelő és ésszerű analóg ország."

18 Az ideiglenes rendelet (61) preambulumbekezdése a rendes érték kiigazításaival kapcsolatban a következőképpen fogalmazott:

„A rendes érték és az exportár megfelelő összehasonlíthatóságának érdekében kiigazítások formájában biztosították az árakat érintő különbségek és az ár összehasonlíthatóságának a figyelembevételét [helyesen: kiigazítások formájában biztosították az árakat és az árak összehasonlíthatóságát érintő különbségek figyelembevételét] az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésének megfelelően. A rendes értéket az alacsonyabb költségű, nem porcelánból készült lapok jellemzőinek – főleg az eredeti márkák

és a nem analóg ország gyártója által előállított különböző típusok minőségbeli különbségeiből adódó – eltérései vonatkozásában kiigazították. Adott esetben további kiigazításokat alkalmaztak a tengeri szállítási, biztosítási, kezelési és egyéb költségek, csomagolási, banki és hitelköltségek, valamint a jutalékok esetében, amennyiben úgy ítélték meg, hogy azok ésszerűek, pontos és igazolt bizonyítékokkal alátámasztottak."

19 Az ideiglenes rendelet (144) preambulumbekezdése szerint „a [dömpingellenes vizsgálat tárgyát képező] terméket számos országban gyártják mind az Unióban, mind azon kívül (Törökországban, az Egyesült Arab Emírségekben, Egyiptomban, Délkelet-Ázsiában, Brazíliában és más országokban)".

A 917/2011 rendelet

20 A 917/2011 rendelet (9)–(33) preambulumbekezdése ismerteti az alapügy tárgyát képező dömpingellenes vám elfogadásához vezető eljárás által érintett feleket. Ezek tartalmazzák a kínai exportőr gyártók, valamint az uniós gyártók mintájának összetételére vonatkozó megfontolásokat. Konkrétan e rendelet (18), (23) és (31) preambulumbekezdése a következőket írja elő:

„(18) Az a megállapítás helyes, hogy az egyik lengyel gyártó úgy döntött, megszakítja az együttműködést, ezért azt ki kellett zárni a mintából. Azonban nem szükséges, hogy a minta tükrözze a pontos földrajzi megoszlást és a gyártó tagállamok súlyarányát annak érdekében, hogy reprezentatívnak minősüljön. Tekintve, hogy a földrajzi megoszlás csak az egyik figyelembe veendő tényező a reprezentatív jelleg biztosítása érdekében, az ilyen megközelítés igazgatási eszközökkel nem lenne megvalósítható. Ehelyett a minta akkor tekinthető megfelelőnek, ha nagy vonalakban tükrözi az érintett legnagyobb gyártó országok arányait. E feltétel értékelését követően megállapították, hogy a lengyel vállalat visszalépése nem befolyásolja a minta általános reprezentatív jellegét. A fentiek alapján megerősítették, hogy az uniós gyártók mintája kellően reprezentatívnak tekinthető az alaprendelet 17. cikke értelmében.

[…]

(23) Az uniós gyártók, valamint a kínai exportáló gyártók mintájának kiválasztására szolgáló eltérő módszerek használatával kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a mintavétel célkitűzéseinek megfelelő módszereket alkalmazták. A Bizottságnak az uniós gazdasági ágazatra vonatkozóan értékelnie kell a teljes iparág helyzetét, ezért azokat a feltételeket választotta ki, amelyek a legreprezentatívabb képet mutatják az ágazat egészéről. A kínai exportőrök tekintetében úgy ítélték megfelelőnek, hogy az érintett termék legnagyobb kiviteli mennyisége alapján választják ki a mintát, így a legnagyobb exportőröket vonták be a mintavételbe. Meg kell jegyezni azt is, hogy az alaprendelet 17. cikke nem tartalmaz olyan követelményt, hogy mindkét mintát azonos feltételek alapján kell kiválasztani. Továbbá ebben az esetben, a kínai exportáló gyártók mintájának véglegesítése előtt a Kínában tevékenykedő együttműködő felek, valamint a kínai hatóságok számára lehetőséget biztosítottak arra, hogy észrevételt tegyenek a javasolt mintával kapcsolatban. A Bizottsághoz érkezett észrevételek a minta összetételére, nem pedig annak reprezentatív jellegére vonatkoztak.

[…]

(31) A földrajzi megoszlásra vonatkozó feltétel alkalmazásával kapcsolatos észrevétel tekintetében megállapítható, hogy ez egy széttagolt gazdasági ágazat, és a kiválasztott vállalatok reprezentatív jellegének értékeléséhez a gyártók tagállamok közötti földrajzi eloszlását veszik figyelembe annak érdekében, hogy a minta tükrözze az Unió területén előforduló különböző helyzeteket. A minta azokat a tagállamokat foglalja magában, amelyek az uniós termelés megközelítőleg 90%-át képviselik; a lengyel vállalat visszalépése után ez a szint továbbra is magas maradt, kb. 80%.

Ennek következtében a Bizottság által alkalmazott módszer biztosította, hogy a minta az uniós termelés egészét képviselte, és megfeleljen az alaprendelet 17. cikke (1) bekezdésének. Ezért a kérelmet elutasították."

21 A 917/2011 rendeletnek az (55), (58)–(63), (67), (68), (70)–(72), valamint (74)–(77) preambulumbekezdése, mely az Egyesült Államoknak az analóg országként történő kiválasztására, valamint a rendes értéknek a vizsgálati eljárás során, az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése alapján történő meghatározására vonatkozik, a következőket állapítja meg:

„(55) Két importőr észrevételt nyújtott be az […] Egyesült Államok analóg országként való kiválasztásával kapcsolatban, azzal érvelve, hogy mivel az Egyesült Államok jelentéktelen volumenű saját termeléssel rendelkezik és nem versenyképes a világpiacon, ezért nem alkalmas analóg országként való használatra. Megállapították továbbá, hogy az Egyesült Államokat ésszerűtlen módon választották ki, mivel az alternatív analóg országok hiányát az okozta, hogy az uniós gyártók szövetsége indokolatlan nyomást gyakorolt a lehetséges analóg országokból származó gyártókra annak érdekében, hogy megakadályozza esetleges együttműködésüket. Két importőr azzal érvelt, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a lehetséges együttműködő országokból származó információkat, továbbá figyelmen kívül hagyta a harmadik országokban működő gyártók nemzeti vagy transznacionális szövetségeitől származó, nyilvánosan elérhető adatokat is.

[…]

(58) Ezek az importőrök továbbá észrevételt tettek arra vonatkozóan, hogy az Egyesült Államokban a kerámialapok éves termelésének mennyisége megközelítőleg 60 millió m^2, nem pedig 600 millió m^2, amint az az ideiglenes rendelet (51) preambulumbekezdésében szerepel. Ezt az állítást ellenőrizték, és helyesnek találták.

(59) Az […] Egyesült Államok analóg országként való megfelelőségére vonatkozóan, az igen alacsony termelési szint tekintetében, hangsúlyozni kell, hogy az Amerikai Egyesült Államok piaca rendkívül versenyképes [helyesen: az Amerikai Egyesült Államok piacán jelentős a verseny] – több helyi termelővállalat is működik, és a behozatali mennyiségek is számottevőek. Továbbá – az ideiglenes rendelet (52) preambulumbekezdésében említettek értelmében – nincs bizonyíték arra, hogy nem vámjellegű akadályok állnának fenn, amelyek jelentős mértékben nehezítenék a piacon kialakuló versenyt. A fenti körülmények miatt, az alacsony termelési szint ellenére továbbra is érvényben marad az az általános következtetés, amely szerint az […] Egyesült Államok megfelelő analóg ország.

(60) Két importőr felvetette, hogy az […] Egyesült Államok által gyártott kerámialapoknak az […] Egyesült Államok belföldi piacán érvényes eladási egységárai jóval magasabbak, mint az uniós piacon érvényes egységárak, és a kiviteli árakkal összehasonlítva okot szolgáltatnak a dömpinggyakorlat létrejöttére. Ezt az érvelést az eljárás célját tekintve irrelevánsnak minősítették, mert az ilyen jellegű állításokat, feltéve, hogy *prima facie* bizonyítékokat szolgáltatnak azokra vonatkozóan, kizárólag az Egyesült Államokra vonatkozó, külön dömpingellenes eljárás keretében lehetne alaposan megvizsgálni. Ezért ezt az állítást figyelmen kívül hagyták.

(61) [Két importőr] továbbá azt állított[a], hogy az USA-beli együttműködő gyártó uniós gyártók tulajdonában van, vagy uniós gyártókkal áll üzleti kapcsolatban, ezért a vizsgálat hibás, mivel a beszerzett adatok nem független gyártótól származnak.

(62) A Bizottság emlékeztet arra, hogy az USA-beli együttműködő gyártó által szolgáltatott adatokat a helyszínen ellenőrizték. Ezért ezt az állítást irrelevánsnak minősítették és figyelmen kívül hagyták.

(63) A fenti importőrök arra vonatkozóan is észrevételt tettek, hogy az […] Egyesült Államok kiviteli mennyiségei korlátozva vannak. Ezt az érvelést az analóg ország kiválasztása szempontjából irrelevánsnak minősítették, mivel az analóg ország adatait a rendes érték, nem pedig az exportárak meghatározására használják fel. Ebből következően ezt az állítást elutasították.

[…]

(67) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően egy importőrszövetség számos észrevételt tett. Először is azt állították, hogy az egyesült államokbeli gyártóktól a belföldi piacukra irányuló, állítólagosan alacsony értékesítési volumen és az uniós piacot célzó kínai export egymáshoz viszonyított aránya miatt az […] Egyesült Államok nem tekinthető megfelelő analóg ország piacának. Ebben a tekintetben, a lehetséges analóg országok ellenőrzése során, az adott országokban érvényesülő verseny szintje volt többek között az egyik vizsgált jellemző. Annak, hogy egy adott ország megfelelő analóg országnak tekinthető-e, nem előfeltétele, hogy a hazai ipar belföldi értékesítése és a vizsgált országból származó import azonos szinten legyen. A fenti állításokra vonatkozóan, e vizsgálat során és az (59) preambulumbekezdés szerint az […] Egyesült Államok piacát kellően versenyképesnek [helyesen:versenyzőnek] találták ahhoz, hogy megfelelő analóg országként lehessen kiválasztani. A fenti körülmények miatt ezt a kérelmet elutasították.

(68) Az importőrszövetség azt is felvetette, hogy álláspontja szerint az a tény, hogy az […] Egyesült Államok piacára irányuló import jelentős mértékű, nem lényeges az […] Egyesült Államok analóg országként való kiválasztása szempontjából. Ezzel az állítással kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az import szintje valóban az egyik fontos vizsgált tényező a megfelelő analóg ország kiválasztásakor. A hazai gyártás és a nagy volumenű behozatal együttesen jelentik a versenyképes [helyesen: versenyző] piacot, az (59) preambulumbekezdésben említettek szerint. A fenti körülmények miatt ezt a kérelmet elutasították.

[…]

(70) A szövetség azt is szóvá tette, hogy mivel az Egyesült Államokban a hazai gyártású kerámialapok átlagos belföldi eladási ára állítólag jóval magasabb, mint a Kínából származó uniós behozatali ár, az Egyesült Államokban gyártott termék nem tekinthető »hasonló terméknek« a Kínából importált termék viszonylatában. Ebben a tekintetben az a tény, hogy ez a két ár eltérő, nem indokolja azt, hogy az Egyesült Államokban gyártott terméket ne lehessen az érintett termékhez hasonlónak tartani. Az ideiglenes rendelet (32) preambulumbekezdésében foglaltak szerint megállapítást nyert, hogy az érintett termék és többek között az Amerikai Egyesült Államok hazai piacán gyártott és értékesített termék azonos alapvető fizikai és technikai jellemzőkkel, valamint azonos alapvető felhasználási területekkel rendelkezik. Ezért az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdésével összhangban hasonló terméknek minősülnek. Ennek következtében a szövetség kérelmét elutasították.

(71) Végül a szövetség azt is megkérdezte, hogy az Egyesült Államokon kívüli harmadik országok együttműködésének hiányában az Uniót miért nem tekintették megfelelő analóg országnak. Mivel az Egyesült Államokat megfelelő analóg országnak találták a (59) preambulumbekezdésben foglaltak szerint, nem merült fel más lehetséges megfelelő piacok vizsgálatának igénye. Ezért a szövetség kérelmét elutasították.

(72) További megjegyzések hiányában a Bizottság megerősíti, hogy az Amerikai Egyesült Államok analóg országként való kiválasztása megfelelő és ésszerű az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja értelmében, és az ideiglenes rendelet (45)–(54) preambulumbekezdése megerősítést nyert.

[…]

(74) [Két importőr] rámuta[tott] arra, hogy mivel az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének 2. albekezdésében [helyesen: második albekezdésében] előírtak szerint a rendes értéknek »más értékesítők vagy gyártók« árain kell alapulnia, hibás gyakorlatnak tekinthető, ha a rendes értéket egyetlen vállalat adatai alapján állapítják meg.

(75) E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ez az eljárás olyan nem piacgazdasággal rendelkező országból származó bevitelre [helyesen: behozatalra] vonatkozik, amely esetében a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjának megfelelően kell meghatározni. Ezért ezt az állítást elutasították.

(76) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően [helyesen: a végső megállapítások nyilvánosságra hozatalát követően] egy importőrszövetség annak a véleményének adott hangot, hogy egy analóg országra érvényes rendes érték nem alapulhat egyetlen vállalat adatain. Azonban a (75) preambulumbekezdésben írt okok miatt ezt a kérelmet elutasították.

(77) Végül a fenti importőrök észrevételt tettek arra vonatkozóan, hogy az analóg gyártó terméke nem tekinthető reprezentatívnak, mivel úgy vélik, hogy az kizárólag a magasabb árú szegmenst szolgálja ki. Mivel a Bizottság jóváhagyta az analóg gyártó bizalmas adatkezelésre vonatkozó kérelmét, ezt az állítást nem erősítették meg, illetve nem utasították el. Mindenesetre, még ha ez az állítás helyesnek is bizonyulna, az ideiglenes rendelet (61) preambulumbekezdésében leírtak szerint indokolt esetben kiigazításokat végeztek a számtanilag képzett rendes értékre vonatkozóan az összes burkolólap-típus figyelembevétele érdekében, a márkával kapcsolatos viszonteladásokat is beleértve. Ezért ezt az állítást nem tekintették indokoltnak, és elutasították.”

22 A 917/2011 rendeletnek a rendes érték kiigazítására vonatkozó (86) és (87) preambulumbekezdése a következőket írja elő:

„(86) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően [helyesen: a végső megállapítások nyilvánosságra hozatalát követően] az egyik exportáló gyártó megállapította, hogy mivel a rendes érték az analóg ország egyetlen gyártójától származó adatokon alapult, és ebből következően a pontos adatokat nem lehetett nyilvánosságra hozni az adatok titkossága miatt, elengedhetetlenül szükséges, hogy a dömpingszámításoknál adott esetben kiigazításokat hajtsanak végre a termék összehasonlíthatóságának biztosítása céljából. Ezzel kapcsolatban, az ideiglenes rendelet (61) preambulumbekezdésében említettek szerint megállapítható, hogy szükség esetén kiigazításokat végeztek a rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlítása érdekében.

(87) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően [helyesen: a végső megállapítások nyilvánosságra hozatalát követően] két importőr azt állította, hogy az együttműködő egyesült államokbeli gyártó kizárólag a magas árszínvonalú kerámialapok részpiacát szolgálja ki, míg a kínai exportáló gyártók az olcsó árat fizető részpiacot célozzák termékeikkel. A rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlításának biztosításával kapcsolatban a fenti importőrök azt kifogásolták, hogy nem tájékoztatták őket az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése szerint szükséges kiigazításokról. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az ideiglenes rendelet (61) preambulumbekezdése részletesen leírja a tisztességes összehasonlítás érdekében tett kiigazításokat.”

23 A 917/2011 rendelet D része, amely az uniós gazdaságnak okozott kár meghatározására vonatkozik, magában foglalja e rendelet (99)–(137) preambulumbekezdését. A rendelet (113) preambulumbekezdése, amely e D résznek az áralákínálásra vonatkozó 3. pontjában található, a következőket írja elő:

„A vizsgálat 43,2% és 55,7% közötti alákínálási szintet tárt fel, amely kismértékben eltér az ideiglenesen megállapított szinttől […]”

24 A 917/2011 rendelet 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Végleges dömpingellenes vámot kell kivetni a Kínai Népköztársaságból származó mázas és mázatlan kerámia út- és padlóburkoló lap, kályha- vagy falburkoló csempe, illetve mázas vagy mázatlan kerámiamozaik, kockakő és hasonló termékekre, alátéten is, amelyek jelenleg a [módosított, a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) I. mellékletében szereplő Kombinált Nómenklatúra (a továbbiakban:KN)] 6907 10 00, 6907 90 20, 6907 90 80, 6908 10 00, 6908 90 11, 6908 90 20, 6908 90 31, 6908 90 51, 6908 90 91, 6908 90 93 és 6908 90 99 kód[jai] alá tartoznak.”

25 E cikk (2) bekezdése értelmében a vámfizetés előtti, nettó, uniós határparitáson megállapított árra alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtételek 26,3%-tól 69,7%-ig terjednek, a gyártó társaságtól függően.

26 A 917/2011 rendelet 2. cikke szerint az ideiglenes rendelet értelmében a Kínai Népköztársaságból származó kerámialapok behozatalára az ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosított összegeket véglegesen beszedik.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

27 A Bizottsághoz 2010. május 7-én panaszt nyújtottak be, amely szerint a Kínából származó kerámialapok behozatala dömpinggyakorlat tárgyát képezi, és így jelentős kárt okoz az uniós gazdasági ágazatnak.

28 Következésképpen a Bizottság 2010. június 19-én közzétette a Kínai Népköztársaságból származó kerámialapok behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról szóló értesítést (HL C 160., 20. o.). A vizsgálat a KN 6907 és 6908 vámtarifaszám alá besorolt valamennyi importált kerámialapra kiterjedt.

29 A Bizottság 2011. március 16-án elfogadta az ideiglenes rendeletet.

30 A Fliesen-Zentrum 2011 júliusában a KN 6907 9020 vámtarifaszám alá tartozó, Kínában gyártott mázatlan kerámialapot hozott be az Unió vámterületére. 2011. július 15-én a Hauptzollamt előtt tett, és 2011. július 18-án kiegészített különböző egyszerűsített vámáru nyilatkozatokkal kérelmezte e kerámialapok szabad forgalomba bocsátását. A Hauptzollamt 2011. augusztus 2-án kelt határozatában a vám és a hozzáadottérték-adó mellett 32,3%-os vámtétellel ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosítékot állapított meg, összesen 9 479,09 euró összegben, amelyet a Fliesen-Zentrum befizetett.

31 A Fliesen-Zentrum e határozattal szemben 2011. augusztus 5-i levelében panasszal élt a Hauptzollamt előtt, amelyet a 2011. október 19-i határozattal elutasítottak.

32 A Tanács 2011. szeptember 12-én elfogadta a 917/2011 rendeletet.

33 A Hauptzollamt a 2011. november 4-i határozatában 9 479,09 euró összegben állapította meg a végleges dömpingellenes vámot, és teljes mértékben beszámította az ideiglenes dömpingellenes vám révén biztosított összeget. A Fliesen-Zentrum e határozattal szemben is panasszal élt, amelyet a Hauptzollamt a 2012. február 3-i határozatával elutasított.

34 A Fliesen-Zentrum keresetet indított a kérdést előterjesztő bíróság előtt e határozat megsemmisítése iránt, a 917/2011 rendelet érvénytelenségére hivatkozva. A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint a Fliesen-Zentrum által a keresetének alátámasztása céljából előterjesztett jogalapok közül négy megalapozott lehet.

35 Ennek az összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróság kételyeknek ad hangot a 917/2011 rendelet érvényességét illetően. Konkrétabban e bíróságban az a kérdés merült fel először is, hogy az, hogy a Tanács e rendeletben az Egyesült Államokat választotta referenciaországként az alapügy tárgyát képező kerámialapokkal analóg termékek rendes értékének a meghatározásához, ellentétes-e az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának második bekezdésével és 18. cikkével. A Bíróságnak a megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik országnak a piacgazdasággal nem rendelkező országból importált áruk rendes értékének a meghatározása céljából történő kiválasztásával kapcsolatos ítélkezési gyakorlatára hivatkozva e bíróság megállapítja, hogy az uniós intézmények kötelesek figyelembe venni az alapvető tényezőket a kiválasztott ország megfelelő jellegének megállapítása céljából, és kötelesek azokat a megkövetelt gondossággal megvizsgálni. A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróságban az a kérdés merült fel, hogy az Egyesült Államok referenciaországként való kiválasztása az ideiglenes rendelet és a 917/2011 rendelet értelmében ésszerű-e, mivel a kerámialapok egyesült államokbeli és kínai piaca alapvetően különbözik egymástól. A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben megállapítja, hogy a dömpingellenes közigazgatási eljárásban részt vevő felek kifejezetten megjelöltek egyéb mérlegelhető referenciaországokat. A Bizottság ezenfelül választhatott volna ilyen referenciaországot, és az érintett termékek referenciaértékét meghatározhatta volna a nyilvánosság számára hozzáférhető adatok alapján.

36 Másodszor a kérdést előterjesztő bíróságban az a kérdés merült fel, hogy a Bizottság, azáltal hogy az importált termékek rendes értékének kiszámításakor csupán egyetlen hasonló gyártó adatait használta fel, megsértette-e az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének és (7) bekezdése a) pontjának együttesen értelmezett rendelkezéseit, melyek szerint e számítást több gyártó adatai alapján kell elvégezni, különösen abban az esetben, ha a számítást egy referenciaország viszonylatában végzik. E bíróság szerint egyetlen hasonló gyártó figyelembevétele nem biztosítja az információk reprezentativitását.

37 Harmadszor a kérdést előterjesztő bíróságban kérdés merült fel az említett érték számításának a megbízhatóságát, és következésképpen az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának és 10. cikkének a figyelmen kívül hagyását illetően. Egyébiránt e bíróságban az a kérdés merült fel, hogy az uniós intézmények megszegték-e az indokolási kötelezettségeiket, és ily módon megsértették-e az alapügy felperesének a védelemhez való jogát, mivel a Bizottság által a rendes érték pontos kiszámítását érintően rendelkezésre bocsátott homályos információk lehetetlenné teszik a megalapozott észrevételek előterjesztését.

38 Negyedszer a kérdést előterjesztő bíróságban az a kérdés merült fel, hogy a kínai exportőr gyártók és az uniós gyártók mintájának az összeállítása során a Bizottság megsértette-e az alaprendelet 3. és 17. cikkének együttesen értelmezett rendelkezéseit. E tekintetben egyrészt úgy tűnik, hogy a kínai kis- és középvállalkozások a mintában egyáltalán nem, vagy csak kis mértékben képviseltették magukat. Márpedig a kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint ez ellentmondásban áll a kerámia járólapok Kínában működő ágazatának erőteljes töredezettségével, mely ágazatot elsősorban kis- és középvállalkozások alkotják, amint az a 917/2011 rendelet (73) preambulumbekezdéséből kitűnik. Másrészt az uniós gyártók mintájának összeállításakor a Bizottság figyelembe vette a kerámia járólapok uniós ágazatának erőteljes töredezettségét, és minden szegmenst felvett a mintába, azaz, a kis- és a középvállalkozásokat, valamint a nagyvállalatokat is. Ezenfelül kizárólag a nyugat-európai gyártókat vette fel az uniós gyártók mintájába, a mintában nem képviseltetik magukat az alacsonyabb árszínvonalú tagállamok gyártói. Következésképpen e két minta összeállítása a kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint olyan kínai és uniós gyártók összehasonlításához vezet, amelyek nem összehasonlíthatók.

39 E körülmények között a Finanzgericht München úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Érvényes-e a [917/2011] rendelet?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

Előzetes észrevételek

40 Először is a Fliesen-Zentrum az írásbeli észrevételeiben másodlagosan két olyan jogalapot terjeszt elő, amelyek a 917/2011 rendelet érvénytelenségére vonatkoznak, és amelyek kiegészítik a kérdést előterjesztő bíróság előtt előterjesztett, és e bíróság által az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben említett négy jogalapot. E jogalapok az indokolási kötelezettség megsértésén, a védelemhez való jognak a releváns alapvető információk közlésének elmulasztása miatti megsértésén és különösen az alaprendelet 19-21. cikkének megsértésén alapulnak.

41 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 267. cikkben említett eljárás a nemzeti bíróságok és a Bíróság feladatainak világos szétválasztásán alapul, és kizárólag az ügyben eljáró és a meghozandó bírósági határozatért felelősséggel tartozó nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik annak megítélése, hogy – tekintettel az ügy különleges jellemzőire – ítélete meghozatalához szükségesnek tartja-e az előzetes döntéshozatalt, és a Bíróságnak feltett kérdései relevánsak-e (lásd különösen: Hoesch Metals and Alloys ítélet, C-373/08, EU:C:2010:68, 59. pont).

42 Szintén a következetes ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az EUMSZ 267. cikk nem jelent jogorvoslati lehetőséget a felek számára a nemzeti bíróság előtt folyamatban lévő valamely ügyben, így a Bíróság nem köteles az uniós jog érvényességét csupán amiatt megvizsgálni, hogy ezt a kérdést az előtte folyamatban lévő eljárásban valamelyik fél felvetette az írásbeli észrevételeiben (lásd: MSD Sharp & Dohme ítélet, C-316/09, EU:C:2011:275, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

43 E körülmények között a 917/2011 rendelet érvényessége nem vizsgálható azon okok vonatkozásában, amelyeket a kérdést előterjesztő bíróság nem említett (lásd analógia útján: Hoesch Metals and Alloys ítélet, C-373/08, EU:C:2010:68, 60. pont).

44 Másodszor az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az uniós intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan. Az ilyen értékelés bírósági felülvizsgálatát illetően annak így az eljárási szabályok betartásának, a vitatott módszer végrehajtásához kiválasztott tényadatok tényszerű pontosságának, ezen tényadatok értékelése során a nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell korlátozódnia (lásd: Simon, Evers & Co. ítélet, C-21/13, EU:C:2014:2154, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

Az Egyesült Államok analóg harmadik országként való kiválasztásáról

45 A kérdést előterjesztő bíróság a kérdésével arra vár választ, hogy az Egyesült Államnak a megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik országként, az uniós intézmények által, az alapügy tárgyát képező import által érintett termékek rendes értékének kiszámítása céljából történő kiválasztása az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontja második bekezdésének és 18. cikkének megsértését képezi-e.

46 A kérdést előterjesztő bíróságban különösen az a kérdés merült fel, hogy az említett kiválasztás megfelelő-e, azt figyelembe véve, hogy először is a kerámialapok amerikai és kínai piaca alapvetően eltér. A kiválasztás megfelelősége vitaható, mivel, másodszor, az amerikai exportőrök igen kis mennyiséget exportálnak, és a jó minőségű kerámialapok szállítása csupán a nemzeti piac korlátozott szegmensére korlátozódik, a piac háromnegyede pedig alapvetően importpiac. Harmadszor a kiválasztás amiatt is vitatható, hogy nem biztos, hogy a Bizottság a megkövetelt gondossággal járt el, és kimerítően megvizsgálta az egyéb potenciális analóg országokat, illetve figyelembe vette a nyilvánosság számára hozzáférhető egyéb statisztikai adatokat a kiválasztásának megvilágítása céljából.

47 A Fliesen-Zentrum álláspontja szerint az Egyesült Államok analóg országként való kiválasztása nem megfelelő. A Nölle-ítéletre (C-16/90, EU:C:1991:402, 35. pont) hivatkozva hangsúlyozza, hogy az uniós intézmények a referenciaország kiválasztásakor kötelesek a megkövetelt gondossággal megvizsgálni az ország megfelelő jellegét. A jelen ügyben a Bizottság a 917/2011 rendelet elfogadásához vezető eljárás keretében értesült arról, hogy az amerikai és a kínai piac nem hasonlítható össze, valamint arról, hogy az Egyesült Államok a dömpingellenes vizsgálat tekintetében nem megfelelő analóg ország. A Fliesen-Zentrum különösen azzal érvel, hogy a Bizottság más harmadik országokat is mérlegelhetett volna referenciaországként, mint például az Egyesült Arab Emirátusok, az Egyiptomi Arab Köztársaság, Malajzia és a Tunéziai Köztársaság.

48 E tekintetben az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja úgy rendelkezik, hogy a piacgazdasággal nem rendelkező országokból származó behozatal esetében – az ugyanezen cikk (1)–(6) bekezdésében foglaltaktól eltérően – a rendes értéket főszabály szerint piacgazdasággal rendelkező harmadik országban alkalmazott ár vagy számtanilag képzett érték alapján kell meghatározni. Az említett rendelkezés célja ugyanis annak elkerülése, hogy olyan árakat és költségeket vegyenek figyelembe, amelyek a piacgazdasággal nem rendelkező országokban használatosak, mivel ezek nem a rendes piaci erők következtében előálló tényezők (lásd: Rotexchemie-ítélet, C-26/96, EU:C:1997:261, 9. pont; GLS-ítélet, C-338/10, EU:C:2012:158, 20. pont).

49 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának második bekezdése alapján a megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik országot megalapozott módon, a kiválasztás idején rendelkezésre álló összes megbízható információ figyelembevételével kell kiválasztani. Az uniós intézmények feladata ugyanis az, hogy a felmerülő alternatívák figyelembevételével próbáljanak találni olyan harmadik országot, amelyben a hasonló termék ára olyan körülmények között alakul, amelyek a lehető legnagyobb mértékben hasonlítanak az exportáló ország körülményeihez, feltéve hogy piacgazdasággal rendelkező országról van szó (GLS-ítélet, C-338/10, EU:C:2012:158, 21. pont).

50 A Bíróság már megállapította, hogy az említett rendelkezés szövegéből és szerkezetéből kitűnik, hogy az említett rendelkezésben előírt, főszabály szerint alkalmazandó módszer – azaz a piacgazdasággal nem rendelkező országból való behozatal esetén a termék rendes értékének „egy piacgazdasággal rendelkező harmadik ország ára vagy számtanilag képzett értéke, vagy az ilyen harmadik országból más országokba – beleértve [az Uniót] is – történő kivitel esetén felszámított ár alapján” történő meghatározása – elsőbbségben részesítésének célja az exportáló országbeli rendes érték ésszerű meghatározásának elérése, azáltal hogy olyan harmadik országot választanak, amelyben a hasonló termék ára olyan körülmények között alakul, amelyek a lehető legnagyobb mértékben hasonlítanak az exportáló ország körülményeihez, feltéve hogy piacgazdaságú országról van szó (GLS-ítélet, C-338/10, EU:C:2012:158, 24 és 25. pont).

51 Ezenfelül a jelen ítélet [44.] pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint az uniós intézmények tekintetében a harmadik referenciaország kiválasztását érintően fennálló mérlegelési jogkör gyakorlása bírósági felülvizsgálat tárgyát képez. Különösen azt kell megvizsgálni, hogy ezen intézmények nem mulasztották-e el a kiválasztott ország megfelelő jellegének a megállapítása céljából figyelembe venni az alapvető tényezőket, és hogy az iratokban szereplő információkat a megkövetelt gondossággal

vizsgálták-e meg annak érdekében, hogy meg lehessen állapítani, hogy a rendes értéket megfelelő módon és ésszerűen határozták meg (lásd ebben az értelemben: Nölle-ítélet, C-16/90, EU:C:1991:402, 12. és 13. pont; GLS-ítélet, C-338/10, EU:C:2012:158, 22. pont).

52 A jelen ügyben, ami először is az analóg ország utáni kutatást érinti, a Bíróság előtti iratokból kitűnik, hogy a dömpingellenes eljárás alapjául szolgáló panaszt benyújtó fél az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjában elismert lehetőség keretében az Egyesült Államokat javasolta analóg országnak. A Bizottság így a dömpingellenes eljárás megindításáról szóló 2010. június 19-i értesítésben mérlegelte az Egyesült Államok megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik országként való kiválasztását, és felhívta a vizsgálat által érintett feleket arra, hogy tegyék meg az ezzel kapcsolatos észrevételeiket. Az ideiglenes rendelet (47) preambulumbekezdése szerint „[s]zámos észrevétel érkezett és több országot is javasoltak alternatívaként, különösen Brazíliát, Törökországot, Nigériát, Thaiföldet és végül Indonéziát”. A Bizottság ezt követően felkért jelentősebb, ezen utóbbi államokban, illetve az Egyesült Államokban székhellyel rendelkező gyártókat arra, hogy válaszoljanak egy számukra megküldött kérdőívre. Amint azt az ideiglenes rendelet (48) preambulumbekezdése megállapítja, a kérdőívre az érintett termék egyesült államokbeli gyártói közül mindössze ketten adtak teljes választ.

53 Ezenfelül a Bíróság előtti információkból kitűnik, hogy az Orosz Államszövetséget a vizsgálati eljárás során szintén javasolták lehetséges harmadik országnak, valamint az ideiglenes rendelet (144) preambulumbekezdéséből az is kitűnik, hogy a vizsgálat tárgyát képező terméket számos harmadik országban gyártják, mint például az Egyesült Arab Emírségekben, az Egyiptomi arab Köztársaságban és Délkelet-Ázsia országaiban.

54 A Bizottság azonban egyrészt azt megelőzően, hogy az ideiglenes rendelet (54) preambulumbekezdésében megállapította azt, hogy „az Egyesült Államok az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése alapján megfelelő és ésszerű analóg ország”, az ideiglenes rendelet (49)–(53) preambulumbekezdésében ismertette a dömpingellenes vizsgálat valamennyi olyan elemét, amely e megállapításhoz vezetett, azt is hangsúlyozva, hogy a dömpingellenes vizsgálat keretében együttműködő amerikai gyártók által szolgáltatott adatokat a helyszínen ellenőrizték.

55 Másrészt a Bíróság előtti információkból az is kitűnik, hogy a Bizottság mérlegelte, hogy referenciaországként más harmadik országokat vegyen figyelembe, de hiába próbált kapcsolatba lépni ezen harmadik ország gyártóival. Meg kell továbbá állapítani, hogy mivel a figyelembe vett analóg harmadik ország gyártói nem kötelesek az együttműködésre, az a körülmény, hogy e gyártók a Bizottság együttműködési felhívásának nem tesznek eleget, nem alapozhatja meg az említett intézményre háruló gondossági kötelezettség megsértését. Következésképpen meg kell állapítani, hogy az uniós intézmények a megkövetelt gondossággal hajtották végre a megfelelő harmadik ország utáni kutatást.

56 Konkrétan azt az állítást illetően, amely szerint a Bizottság e kutatás során bizonyos, nyilvánosan hozzáférhető statisztikai adatokat nem vett figyelembe, a Bíróság valóban megállapította a GLS-ítéletben (C-338/10, EU:C:2012:158, 30. pont), hogy az uniós intézmények kötelesek arra, hogy a megkövetelt gondossággal vizsgálják meg a rendelkezésükre álló információkat – amelyek között szerepelnek többek között az Eurostat statisztikái – annak felkutatása érdekében, hogy alkalmazható-e egy, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja értelmében vett analóg ország. Meg kell azonban állapítani, hogy e megfontolások a Bizottságot abban az esetben terhelő kötelezettségekre vonatkoztak, ha a felkért vállalkozások közül egyik sem kész együttműködni, és ha a Bizottság az e rendelkezésben előírt másodlagos módszert alkalmazza, amely abban áll, hogy az érintett termék rendes értékét „bármilyen más ésszerű alapon” kell megállapítani. Márpedig vitathatatlan, hogy a jelen dömpingellenes eljárásban egy amerikai vállalkozás vállalta, hogy együttműködik a Bizottsággal, és az is vitathatatlan, hogy ezen intézmény emiatt az e rendelkezésben előírt, főszabály szerint alkalmazandó módszert alkalmazta, mely nem követeli meg e statisztikák vizsgálatát.

57 A 917/2011 rendelet (59), (67) és (68) preambulumbekezdéséből következik továbbá, hogy az uniós intézmények megvizsgálták a kerámialapok amerikai és kínai piaca közötti különbségeket. E tekintetben meg kell állapítani, hogy az említett intézmények megállapították, hogy az amerikai piacon jelentős a verseny, és nincs bizonyíték arra, hogy nem vámjellegű akadályok állnának fenn, amelyek jelentős mértékben nehezítenék a piacon kialakuló versenyt. Azt is megjegyezték, hogy az Egyesült Államok termelése a Kínában gyártott és a Kína által exportált termékekhez hasonló terméktípusok széles skálájára kiterjed.

58 Amint azt a főtanácsnok az indítványának a 71. pontjában megállapítja, különösen egyrészt a versenynek a piacra gyakorolt hatása tekintetében, a magas szintű verseny főszabály szerint árcsökkentő hatást fejt ki, és ezért a jelentős mértékű versennyel rendelkező piacról származó adatok nem szükségszerűen vezetnek magasabb dömpingkülönbözethez, mint az alacsonyabb költséggel, de alacsonyabb versenyszinttel is rendelkező országból származó adatok. Másrészt e két piacnak a technológiai fejlettség szintjén fennálló különbségei tekintetében meg kell állapítani, hogy a technológiai fejlettség magasabb szintje ellensúlyozhatja az alacsonyabb munkaerőköltségeket, ezért a magasabb munkaerőköltségek nem tekinthetők szükségszerűen a magasabb árak és a magasabb rendes érték mutatójának.

59 Következésképpen az uniós intézmények e különbség ellenére jogosan hivatkozhattak a kerámialapok egyesült államokbeli piacán fennálló magas szintű versenyre annak érdekében, hogy ezt az államot válasszák megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik országnak.

60 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az uniós intézmények a megkövetelt gondossággal megvizsgálták a kerámialapok amerikai és kínai piaca közötti különbségeket, és jogosan tekinthették az Egyesült Államokat analóg országnak az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja alapján.

61 Végezetül azon állítást illetően, amely szerint az amerikai exportőrök igen kis mennyiséget exportálnak, és a jó minőségű kerámialapok szállítása csupán a nemzeti piac korlátozott szegmensére korlátozódik, meg kell állapítani, hogy amint azt az ideiglenes rendelet (49) és (50) preambulumbekezdése rámutatott, a dömpingellenes vizsgálat azt mutatta, hogy a Kínából, valamint az Egyesült Államokból származó kerámialapok fizikai jellemzői és felhasználásuk alapvetően azonos, továbbá gyártási eljárásuk is hasonló.

62 E körülmények között meg kell állapítani, hogy az unió intézmények a rendes érték kiszámításához ésszerűen, és az alaprendelet rendelkezéseinek megfelelően választották analóg országnak az Egyesült Államokat mint megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik országot.

A rendes értéknek az egyetlen gyártó által közölt információk alapján történő meghatározásáról

63 Másodszor a kérdést előterjesztő bíróság a kérdésével kételyeknek ad hangot az egyetlen gyártó által közölt információk alapján meghatározott rendes érték reprezentatív jellegét érintően.

64 Az említett bíróságban különösen az a kérdés merült fel, hogy először is az alaprendelet 2. cikke (1) és (6) bekezdésének szövegéből az következik-e, hogy a rendes értéket több gyártó ára alapján kell meghatározni. Másodszor e bíróság azt kívánja megtudni, hogy egyetlen gyártó adatainak a figyelembevétele ugyanakkor lehetővé teszi-e ezen érték pontos és objektív megállapítását, különösen akkor, ha fennáll annak a veszélye, amint az alapügyben is, hogy az ezen adatokat közlő gyártó egy uniós gyártó irányítása alatt áll, és ezért gazdaságilag nem független. Harmadszor, tekintettel arra, hogy az egyetlen gyártótól származó adatokat a vállalkozás sajátos politikai döntései határozzák meg, e bíróságban az a kérdés merült fel, hogy nem a Bizottság nem köteles-e külső szakértők igénybevételére.

65 Először is az alaprendelet 2. cikke (1) és (6) bekezdésének szövege tekintetében a kérdést előterjesztő bíróság és a Fliesen-Zentrum azt az álláspontot képviseli, hogy a rendes értéket több gyártó ára alapján kell megállapítani, mivel e rendelkezés ezen érték megállapításához „ára[kra]" „és más értékesítők[re] vagy gyártók[ra]" hivatkozik. Meg kell azonban állapítani, hogy a piacgazdasággal nem rendelkező országokból származó behozatal esetére az alaprendelet a 2. cikkének (7) bekezdésében a rendes érték megállapítására vonatkozóan különös rendszert ír elő, amely eltér az e cikk (1)–(6) bekezdésében előírt rendszertől, így ezen utóbbi bekezdések szövege nem releváns annak meghatározása szempontjából, hogy az alapügy tárgyát képező rendes értéket egy vagy több gyártó ára alapján kell-e képezni.

66 Ami ezenfelül a rendes értéknek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja alapján történő meghatározását illeti, a Bizottság valóban elismerte az írásbeli észrevételeiben, hogy főszabály szerint előnyben részesítendő az analóg országban székhellyel rendelkező több gyártó adatainak az alapul vétele ahelyett, hogy csupán egy ilyen gyártó adatait vennék figyelembe. A Bíróság azonban már megállapította, hogy az a puszta tény, hogy csupán egyetlen gyártó van a referenciaországban, önmagában nem zárja ki azt, hogy valódi verseny hozta létre az ottani árakat, mivel árellenőrzés hiányában ilyen verseny létrejöhet más országokból származó jelentős behozatal jelenlétéből is (Rotexchemie-ítélet, C-26/96, EU:C:1997:261, 15. pont).

67 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a referenciaországbeli gyártó vagy gyártók meghatározása szempontjából meghatározó tényező az, hogy a harmadik ország belső piacán alkalmazott árak valós verseny eredményei-e. Márpedig, amint az a jelen ítélet 57. pontjában már megállapításra került, az uniós intézmények e kérdést a dömpingellenes vizsgálat keretében megvizsgálták, és megállapították, hogy az amerikai piac versenyző, és nincs bizonyíték arra, hogy nem vámjellegű akadályok állnának fenn, amelyek jelentős mértékben nehezítenék a piacon kialakuló versenyt.

68 Különösen az ahhoz kapcsolódó, állítólagos veszély tekintetében, hogy az adatait a dömpingellenes vizsgálat keretében közlő gyártót valamely uniós gyártó irányítja, és ezért gazdaságilag nem független, meg kell állapítani, hogy amint arra a főtanácsnok az indítványának 97. pontjában rámutat, kevéssé valószínű, hogy az uniós gyártóhoz kapcsolódó ügyfelek részére értékesítő gyártó adatait vették figyelembe, mivel az uniós intézményekkel szemben azt kifogásolják, hogy mesterségesen felduzzasztott rendes árat képeztek. Mindenesetre meg kell állapítani, hogy amint az a 917/2011 rendelet (62) preambulumbekezdéséből következik, ezeket az adatokat a Bizottság szolgálatai a helyszínen ellenőrizték.

69 Végezetül a külső szakértőknek a Bizottság általi igénybevételét illetően fontos hangsúlyozni, hogy azok igénybevétele nem indokolt, ha – amint az alapügyben – a gyártó adatai reprezentatívak. Amint azt a főtanácsnok az indítványának 88. pontjában hangsúlyozta, bármely különös indok hiányában az intézményeket főszabály szerint úgy kell tekinteni, mint amelyek képesek arra, hogy megfelelő módon maguk értékeljék az adatokat.

70 E körülmények között meg kell állapítani, hogy az uniós intézmények jogosan határozhatták meg a rendes értéket az egyetlen gyártó által közölt információk alapján.

Az indokolási kötelezettségről és a védelemhez való jogról a képzett rendes érték számítása tekintetében

71 Harmadszor a kérdést előterjesztő bíróság a kérdésével lényegében arra vár választ, hogy az uniós intézmények az analóg ország gyártójának ára alapján meghatározott rendes érték kiigazításakor kötelesek-e bizonyítékokra, vagy legalábbis valószínűsítő körülményekre hivatkozni, melyek lehetővé teszik annak a tényezőnek a fennállást, amelynek alapján a kiigazításra sor kerül, és kötelesek-e meghatározni annak az exportár és a rendes érték összehasonlíthatóságára gyakorolt hatását. E bíróság tehát azt kérdezi, hogy ezen intézmények, azáltal hogy homályos információkat szolgáltattak a rendes

érték pontos kiszámításával kapcsolatban, és ily módon lehetetlenné tették azt, hogy kellőképpen megalapozott észrevételeket lehessen előterjeszteni, megsértették-e az indokolási kötelezettséget és ily módon a Fliesen-Zentrum védelemhez való jogát.

72 A Fliesen-Zentrum álláspontja szerint az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése értelmében a rendes értéket ki kell igazítani az árakat és az árak összehasonlíthatóságát kimutatottan befolyásoló, olyan tényezők különbségeinek a figyelembevétele érdekében, mint például többek között a minőségbeli különbség. A Fliesen-Zentrum – többek között az Európai Unió Törvényszékének Kundan és Tata kontra Tanács ítéletére (T-88/98, EU:T:2002:280, 95. és 96. pont) hivatkozva – azzal érvel, hogy az uniós intézményeknek az említett valószínűsítő körülményekre vagy bizonyítékokra kell hivatkozniuk. Az alapügyben a Bizottság által megállapított rendes érték annyira homályos, hogy az nem szolgálhat az esetleges dömping megállapításának alapjául. E tekintetben a Fliesen-Zentrum úgy véli, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogyan képezte ezt az összeget.

73 Először is a Fliesen-Zentrum vonatkozásában hangsúlyozni kell, hogy vitathatatlan, hogy e társaság nem vett részt a dömping vizsgálatára irányuló eljárásban, és semmilyen kínai gyártóhoz nem kapcsolódik. Következésképpen maga nem hivatkozhat a védelemhez való jogban való részesülésre egy olyan eljárás során, amelyben nem vett részt.

74 E körülmények között másodszor meg kell vizsgálni, hogy az analóg ország gyártójának ára alapján megállapított rendes érték kiigazítását érintő indokok megfelelnek-e az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolási kötelezettségből származó követelményeknek.

75 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság már megállapította azt, hogy az EUMSZ 296. cikk által megkövetelt indokolásnak meg kell felelnie az adott jogi aktus jellegének, valamint világosan és egyértelműen kell megjelenítenie az azt meghozó intézmény érvelését, oly módon, amely lehetővé teszi az érintettek számára a meghozott intézkedés igazolásának megismerését és az illetékes bíróságnak a felülvizsgálat gyakorlását (lásd: Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-138/03, C-324/03 és C-431/03, EU:C:2005:714, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

76 Ezt a követelményt az adott ügy körülményei, különösen a jogi aktus tartalma, a hivatkozott indokolás jellege, valamint a címzettek és a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett egyéb személyeknek a magyarázathoz fűződő érdeke alapján kell értékelni. Nem szükséges, hogy az indokolás valamennyi jelentőséggel bíró tény- és jogkérdésre külön kitérjen, mivel azt, hogy valamely aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk követelményeinek, nem pusztán a szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem az összefüggéseire, valamint az érintett tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére való tekintettel is (lásd: Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-138/03, C-324/03 és C-431/03, EU:C:2005:714, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

77 Ugyanígy, ha rendeletről van szó, az indokolás szorítkozhat egyfelől az aktus elfogadásához vezető általános helyzet, másfelől pedig az általa elérni kívánt általános célok megjelölésére (Abrias és társai kontra Bizottság ítélet, 3/83, EU:C:1985:283, 30. pont; Spanyolország kontra Tanács ítélet, C-342/03, EU:C:2005:151, 55. pont). Következésképpen nem várható el az uniós intézményektől, hogy kifejtsék azokat a különböző – gyakran számos és összetett – tényeket, amelyek alapján elfogadták a rendeletet, vagy *a fortiori* az, hogy azokra vonatkozóan többé-kevésbé teljes értékelést nyújtsanak (lásd ebben az értelemben: Beus-ítélet, 5/67, EU:C:1968:13, 4. pont).

78 Következésképpen, ha az intézmény által követett cél lényege kitűnik a kérdéses, általános hatályú jogi aktusból, annak nem kell külön indokolást tartalmaznia a kérdéses termék rendes értékének minden kiigazítására vonatkozóan.

79 Az alapügyben meg kell állapítani, hogy azok az indokok, amelyek miatt a rendes értéket kiigazították, kifejezésre kerültek az ideiglenes rendelet (61) preambulumbekezdésében, amely szerint „[jellemzőbeli eltérésekről, és] a nem analóg ország gyártója által előállított különböző típusok minőségbeli

különbségeiből adódó eltérések” figyelembevételéről van szó. „Adott esetben további kiigazításokat alkalmaztak a tengeri szállítási, biztosítási, kezelési és egyéb költségek, csomagolási, banki és hitelköltségek, valamint a jutalékok esetében, amennyiben úgy ítélték meg, hogy azok ésszerűek, pontos és igazolt bizonyítékokkal alátámasztottak”. A 917/2011 rendelet, amely a (86) és (87) preambulumbekezdésében átvette az ezen (61) preambulumbekezdésben szereplő, azon indokokat, amelyek miatt a rendes értéket kiigazították, hozzáfűzi, hogy e kiigazításokat azért végezték, hogy szükség esetén biztosítsák a rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlítását.

80 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az analóg országbeli gyártó ára alapján meghatározott rendes érték kiigazításaira vonatkozó indokolás megfelel az indokolási kötelezettségből származó követelményeknek.

A mintavétel alkalmazásáról

81 Negyedszer a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy az áralákínálás szintjének meghatározásához megfelelő módon képezték-e a kínai exportőr gyártók, valamint az uniós gyártók és importőrök mintáit, vagy az uniós intézmények figyelmen kívül hagyták e tekintetben az alaprendelet 3. és 27. cikkének együttesen értelmezett rendelkezéseit.

82 A kérdést előterjesztő bíróságban főként az a kérdés merült fel, hogy a 917/2011 rendelet (113) preambulumbekezdésében megállapított áralákínálási szinteket pontos és objektív módon határozták-e meg. Megállapítja, hogy amikor az uniós intézmények az uniós gyártók árainak a megállapítása céljából mintavételt alkalmaztak, az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdése alapján a felek, termékek vagy ügyletek ésszerű számára korlátozták a vizsgálatot oly módon, hogy a kiválasztás időpontjában rendelkezésre álló információk szerint reprezentatív statisztikai mintát alkalmaztak. Ezzel szemben a kínai gyártók által alkalmazott árak meghatározásához ezen intézmények az érintett termékek termelésének, eladásának és exportjának azt a legnagyobb mennyiségét vették alapul, amely a vizsgálat keretében vizsgálható. Az említett bíróságban az a kérdés merült fel, hogy az ilyen megközelítés jogszerű-e, tekintettel arra, hogy az uniós gyártókból képzett minta alapvetően kis- és középvállalkozások nagy számát foglalta magában, a kínai gyártókból álló minta pedig kis számú nagy gyártót foglalt magában, jóllehet a két piac nagymértékben töredezett, és nagyrészt kis- és középvállalkozásokból áll. Ezenfelül az uniós gyártók mintájába kizárólag nyugat-európai gyártók kerültek, alacsonyabb árszintű egyéb országokból származó gyártók pedig nem képezték a minta részét.

83 A Fliesen-Zentrum hozzáfűzi, hogy a nagy kínai gyártók árainak az uniós kis- és középvállalkozások áraival való összehasonlítása sérti az egyenlő bánásmód elvét, valamint az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdését és 9. cikkének (4) bekezdését. Az uniós gyártók mintájának reprezentatív jellege vonatkozásában a Fliesen-Zentrum úgy véli, hogy az az Unió teljes termelésének legalább 25%-át magában kell, hogy foglalja. Különösen az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése vonatkozásában állapítható meg, amely előírja az úgynevezett „kisebb vámtétel” szabályát, hogy az uniós intézmények helytelenül állapították meg az alákínálási különbözeteket.

84 Meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében a kár fennállása megállapításának „tárgyilagos vizsgálaton” kell alapulnia a dömpingelt behozatal mennyiségét és a dömpingelt behozatalnak az Unió piacán alkalmazott árakra gyakorolt hatását, valamint az ilyen behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatását illetően. az alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a dömpingelt importnak az árra gyakorolt hatásával kapcsolatban vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozatallal történt-e jelentős, a kínai termékek vonatkozásában alkalmazott áralákínálás az uniós gazdasági ágazat valamely hasonló termékének árával való összehasonlításban.

85 E körülmények között a bíróságnak a 917/2011 rendelet érvényességének vizsgálata során ellenőriznie kell, hogy az uniós intézmények megállapíthattak-e ilyen áralákínálást.

86 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdése értelmében a vizsgálat a kiválasztás időpontjában rendelkezésre álló információk alapján statisztikailag érvényes minták használatával a felek, termékek vagy ügyletek ésszerű számára korlátozható, vagy arra a legnagyobb reprezentatív termelési, eladási vagy exportmennyiségre korlátozható, amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható.

87 Meg kell állapítani, hogy sem az említett rendelkezés, sem az alaprendelet 3. cikke, sem az egyenlő bánásmód elve nem követeli meg, hogy a kínai gyártókból álló minta és az uniós gyártókból álló minta összeállításához azonos módszert alkalmazzanak. Ellenkezőleg, az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy a felek, termékfajták, illetve ügyletek e mintavételi rendelkezések alapján történő végső kiválasztása a Bizottság hatásköre.

88 A jelen ügyben, amint az a 917/2011 rendelet (23) preambulumbekezdéséből kitűnik, és amint azt a Bizottság az írásbeli észrevételeiben hangsúlyozta, azt, hogy két különböző módszert alkalmaztak arra vonatkozóan, hogy egyrészt az uniós gyártók mintájának, másrészt pedig a kínai gyártók mintájának az összetételét meghatározzák, az igazolja, hogy e minták célja különböző. Ami ugyanis a kínai exportőr gyártók mintáját illeti, annak az a célja, hogy minél nagyobb mennyiségű importot foglaljon magában annak érdekében, hogy az egyes terméktípusok esetében megállapított átlagárak a valós átlagértékhez a lehető legközelebb álljanak, és a lehető legpontosabban tükrözzék azt az árra gyakorolt nyomást, amely az uniós gazdasági ágazatra nehezedik. Ami az uniós gyártók mintáját illeti, az annak az ellenőrzésére szolgál, hogy az egyes terméktípusok esetében megállapított importárak hasonló hatást gyakorolnak-e valamennyi uniós gyártóra, vagy meghatározható-e az uniós gyártók olyan kategóriája, amely különösen érintett.

89 Ezenfelül különösen az uniós gyártók mintáját érintően meg kell állapítani, hogy az ideiglenes rendelet (11) preambulumbekezdéséből az következik, hogy ez a minta az együttműködő gyártók teljes termelésének 24%-át, és a teljes uniós termelésnek a 7%-át képviselte. E rendelet (13) preambulumbekezdéséből pedig az következett, hogy a lengyel gyártónak a minta tekintetében való visszalépése ellenére a minta továbbra is igen reprezentatív maradt a minta összeállítása során alkalmazott kritériumok összessége tekintetében.

90 Ezenfelül a 917/2011 rendelet (18) preambulumbekezdéséből az következik, hogy nem szükséges, hogy a minta tükrözze a pontos földrajzi megoszlást és a gyártó tagállamok súlyarányát annak érdekében, hogy reprezentatívnak minősüljön, tekintve, hogy a földrajzi megoszlás csak az egyik tényező, amelyet a reprezentatív jelleg biztosításához figyelembe kell venni. Következésképpen nem állapítható meg, hogy az uniós intézmények kötelesek voltak arra, hogy a mintába közép- vagy kelet-európai vállalkozást is felvegyenek annak érdekében, hogy az említett minta reprezentativitását biztosítsák.

91 Mindenesetre, amint azt a 917/2011 rendelet (31) preambulumbekezdése megállapítja, és amint azt a Bizottság is hangsúlyozza az írásbeli észrevételeiben, az uniós minta az uniós termelésnek mintegy 80%-át képviseli, és a rendelkezésre álló nyilvános adatok alapján történő ellenőrzés alátámasztotta, hogy az e tagállamokból származó gyártónak a mintába történő felvétele nem befolyásolta volna jelentős mértékben a kár meghatározását.

92 Végezetül a kérdést előterjesztő bíróság által azt a tényt illetően kifejtett kételyek tekintetében, hogy abban az esetben, ha eltérő alapon állapították volna meg az alákínálási különbözetet, alacsonyabb mértékű vámot lehetett volna megállapítani, hangsúlyozni kell, hogy e különbözet és a dömpingkülönbözet két különböző fogalom. Konkrétan az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése szerint a dömpingellenes vám összegének a dömpingkülönbözetnél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen alacsonyabb összegű vám is elegendő az uniós gazdasági ágazatot ért kár elhárításához. Amint azt a 917/2011 rendelet (198) preambulumbekezdése megállapítja, a kisebb vámtétel szabályával összhangban a dömpingkülönbözetet kell kiindulási alapul használni a vámszint meghatározásához. Ebből következően az alákínálási különbözet irreleváns az ezen (4) bekezdésben foglalt, a kisebb vámtételre vonatkozó szabály alkalmazása szempontjából.

93 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az uniós intézmények a rendelkezésükre álló széles mérlegelési mozgástérre tekintettel a mintavétel alkalmazása során nem sértették meg az alaprendelet 3. és 27. cikkének együttesen értelmezett rendelkezéseit, és az egyenlő bánásmód elvét sem.

94 A fenti megfontolásokra tekintettel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy annak vizsgálata nem állapított meg egyetlen olyan tényezőt sem, amely érintené a 917/2011 rendelet érvényességét.

A költségekről

95 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés vizsgálata nem állapított meg egyetlen olyan tényezőt sem, amely érintené a Kínai Népköztársaságból származó kerámialapok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2011. szeptember 12-i 917/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet érvényességét.

Aláírások